

Kjærligheten tar aldri slutt

NMS' GRUNNLAGSDOKUMENT OM MISJON

Vedtatt av NMS Landsstyre september 2020, sak 58/20

KJÆRLIGHETEN TAR ALDRI SLUTT

NMS' grunnlagsdokument om misjon

0. Innhold

1. Innledning
2. Kjærligheten tar aldri slutt
3. Misjon og disippelskap
4. Verden vi lever i
5. NMS' identitet og særpreg
6. Hvordan NMS arbeider
7. Kjærligheten tar aldri slutt

1. Innledning

1.1 Begrunnelsen

NMS har tradisjon for å ha et grunnlagsdokument om misjon. Landsstyret vedtok grunnlagsdokumentet «Verdensvid Glede» i 2004. Dokumentet har fungert som et grunnlagsdokument og en rettesnor for misjonsarbeidet og lagt føringer for NMS sin misjonsforståelse og strategi. Mye har imidlertid skjedd siden den gang, både i verden og den verdensvide kirke. Dermed er det behov for å utarbeide et nytt grunnlagsdokument. Dette er naturlig da det med jevne mellomrom er behov for å reflektere på nytt over hva som er grunnlaget for misjon, hvordan dette bør uttrykkes og hvilke følger dette bør få for våre liv.

Et grunnlagsdokument kan lett forveksles med en strategi eller strategiplan, men et grunnlagsdokument om misjon er ikke en strategiplan. Det er et dokument som bygger bro mellom det bibelske materialet om misjon og vår tid. Behovet for å uttrykke dette på en måte som kommuniserer, er ikke nytt. Det har vært nødvendig til alle tider. Dette er nødvendig for at de som skal virkeliggjøre NMS sin visjon forstår hva det handler om. Målet er et dokument som kommuniserer hva som er begrunnelsen for misjon slik at det skaper engasjement for misjon. Vi ønsker med andre ord et grundokument som kaller og inspirerer til misjon!

1.2 Innholdet

I dette grunnlagsdokumentet beskrives først det bibelske grunnlaget for misjon. Det bibelske grunnlaget vektlegger de aktuelle sider ved det bibelske materialet. Deretter beskriver dokumentet en misjonsspiritualitet for vår tid. Dette er en spiritualitet som utfordrer den enkelte til å leve et misjonalt liv. Et misjonalt liv er det livet Jesus kaller den som tror på ham og er døpt, til å leve.

Det neste kapittelet beskriver vår tids misjonskontekst. Kapittelet kan selvsagt ikke beskrive alle sider ved kristendommens stilling i vår tid, men gir et overblikk over den delen av misjonskonteksten som NMS sitt misjonsarbeid er en del av. Kapittelet beskriver utviklingen innen kristendommens utbredelse, velstand, levevilkår, utdanningsnivå og andre trekk fra samtiden som har betydning for NMS sitt arbeid.

Misjon gjøres på mange ulike måter. Det påfølgende kapittelet beskriver derfor hva som er NMS sin misjonsidentitet og -særpreg. Det handler om de grunnleggende og vedvarende trekkene som NMS sitt misjonsarbeid har over tid. Endringer i de grunnleggende og vedvarende trekkene kan selvsagt forekomme, men trekkene er relativt stabile.

Til slutt tar dokumentet opp aktuelle problemstillinger og legger føringer for form og innhold for NMS sitt arbeid i tiden fremover. Her peker dokumentet på en retning for arbeidet og gir føringer for hvordan NMS sitt arbeid kan se ut i fremtiden. En slik beskrivelse vil naturlig nok trekke en linje fra arbeidet som har vært og frem mot ulike veivalg i fremtiden.

2. Kjærligheten tar aldri slutt

2.1 Fundamentet

Utgangspunktet for kristent misjonsarbeid er, og har alltid vært, overbevisningen om at den treenige Gud, himmelens og jordens Skaper har gitt seg til kjenne for oss. Det gjorde Gud ved å velge seg ut ett folk, og til dette folket gav Gud løfter om en fremtidig Frelser. Disse løftene ble oppfylt ved at Gud selv ble menneske i Jesus. Gjennom hans lidelse, død og oppstandelse ble det opprettet et kjærlighets fellesskap som skal omfatte mennesker av alle folkeslag. Fortellingen om utvelgelsen, løftene og deres oppfyllelse er samlet i Bibelens skrifter. Lesning, utleggelse og den gudstjenestelige feiring av det disse skriftene forteller om, forstår den kristne kirke som formidling av Guds frelsende nærvær til mennesker i dag. Gjennom sitt misjonsarbeid inviterer kirken mennesker inn i dette guddommelige kjærlighetsfellesskap. Målsettingen er at dette fellesskapet skal vokse både i dybden – ved at vi bedre forstår rekkevidden av Guds kjærlighet – og i bredden, ved at flere mennesker fra stadig nye folkeslag inviteres inn i det.

2.2 Målsettingen

Selv om fortellingen om Guds åpenbaring er knyttet til ett folk og bestemte personer, er denne fortellingens målsetting å inkludere alle i kjærlighets fellesskap, fordi den Gud som slik gir seg til kjenne, har skapt hele verden, og fordi alle mennesker er skapt i Guds bilde. Verden er full av motgang og vanskeligheter som gjør at mennesker ikke alltid ser på dens Skaper som sin kjærlige Far. Gud Fader ble menneske i sin Sønn og sender sin Ånd for å overvinne denne motstanden og gjenopprette det kjærlighets fellesskap alle er skapt til. Dette omtales av og til som Guds sendelse, på latin *missio Dei*.

Det er i kallet til tjeneste for dette oppdraget vi får stå når vi er en del av kirkens misjonsarbeid. Det kjærlighetsfellesskap vi på denne måten inkluderes i, kjennetegnes av kjærlighet både til Gud, til våre medmennesker og til den verden Gud har skapt og gitt oss forvalteransvar for. Fordi alle mennesker er skapt i Guds bilde, gjelder budet om nestekjærlighet alle uansett tro, nasjonal tilhørighet eller sosial status. Misjonsoppdraget vil derfor prøve å nå alle med budskapet om Guds kjærlighet. Samtidig er det en side ved misjonsoppdraget at vi prøver å nå alle med konkret tjeneste for å løse humanitære, sosiale og miljømessige problemer. Å understreke og vinne forståelse for prinsippet om alle menneskers likeverd, er en viktig del av denne tjenesten. Også naturen er Guds gode gave til oss. Derfor ser vi arbeid for å ivareta skaperverkets integritet som en del av vårt gudgitte oppdrag.

2.3 Vitnesbyrd i ord og handling

Både evangelisering (å nå mennesker med evangeliet om Guds nåde) og diakoni (å nå mennesker med kjærlighets gjerninger) er uoppgivelige elementer i dette oppdraget. Dette kan vi sammenfattende beskrive som en helhetlig forståelse av misjonsoppdraget. Fordi våre ressurser er begrenset, kan vi måtte velge mellom å vektlegge evangelieforkynnelse på den ene siden og diakonalt og sosialt arbeid på den andre. Det kan være en utfordring, for begge deler omfattes av det kjærlighetsbud Jesus gav sine disipler. Det er imidlertid en overordnet oppgave å nå alle med evangeliet om Guds kjærlighet, og å fortelle at Guds

kjærlighet til oss aldri er begrunnet i at mennesker lykkes i å følge Guds vilje i sine liv. Vi er omsluttet av Guds kjærlighet også når vi ikke virkeliggjør den i våre liv. Å formidle evangeliet om Guds nåde er derfor alltid en overordnet målsetting.

Kristne er en del av sosiale fellesskap som omfatter mennesker med ulike livssyn og religiøse overbevisninger. Noen av disse vil være avvisende til det kristne budskap, mens andre vil være mer åpne og spørrende. Også overfor et slikt livssynsmangfold vil vi ta med oss overbevisningen om alle menneskers likeverd. Derfor vil vi møte alle med respekt og lytte til og lære av deres livserfaringer. I arbeid for å løse sosiale utfordringer vil vi kunne samarbeide med mange uavhengig av deres tro og livssyn. Samtidig er det viktig både å fastholde egenarten i det kristne budskapet og retten og plikten til en uavkortet forkynnelse av dette budskapet.

I mange land anerkjennes ikke denne retten. Religionsfrihetsprinsippet respekteres ikke, og både kristne og andre kan bli forfulgt for sin tros skyld. I slike sammenhenger vil målsettingen for vårt arbeid både være å fastholde religionsfrihetsprinsippet og retten til å avlegge en kristen trosbekjennelse også der dette problematiseres, samtidig som vi vil prøve å finne måter å nå mennesker med evangeliet på som ikke oppfattes krenkende eller truende overfor mennesker av annen tro. Det er også viktig å fremme religionsfrihetsprinsippet på en måte som ikke gjør situasjonen vanskeligere for kristne som ikke fritt kan bekjenne sin tro.

Bibelen forteller oss at Gud er kjærlighet. Samtidig forteller den oss at Jesus skal komme igjen for å dømme levende og døde. Da vil vi bli konfrontert med det faktum at vi ikke lever opp til de bud Gud har gitt for at vi i vår egoisme ikke skal skade de mennesker og den verden Gud har skapt. Evangeliet er budskapet om at Gud for Jesu skyld frikjenner oss i dommen. Det skaper tankemessige utfordringer for oss hva angår dem som ikke bekjenner tro på Jesus, enten fordi de ikke har hørt om ham eller fordi de aviser ham. Vi forstår ikke hvordan Guds avvisning av noen i dommen kan forenes med budskapet om Gud som evig, uendelig og uforanderlig kjærlighet. Vår oppgave er imidlertid ikke å løse det problemet, men å forkynne evangeliet om Guds frelse med troskap. Det var det oppdraget Jesus gav sine apostler, og vi tar med glede imot kallet om fortsatt å stå i denne tjenesten.

3. Misjon og disippelskap

3.1 De første kristne

Det er interessant å lese om hvordan de første kristne levde og praktiserte troen sin. I Apostlenes gjerninger får vi et godt innblikk i hvordan de første kristne levde og hadde det seg imellom:

«De holdt seg trofast til apostlenes lære og fellesskapet, til brødsbrytelsen og bønnene. Hver og en ble grepet av ærefrykt, og mange under og tegn ble gjort av apostlene. Alle de troende holdt sammen og hadde alt felles. De solgte eiendommene sine og det de ellers eide, og delte ut til alle etter som hver enkelt trengte det. Hver dag holdt de trofast sammen på tempelplassen, og i hjemmene brøt de brødet og spiste sammen med oppriktig og hjertelig glede. De sang og lovpriste Gud og var godt likt av hele folket. Og hver dag la Herren til nye som lot seg frelse» (Apg 2;42-44).

Disse glimtene viser at de første kristne fellesskapene nærmest levde i kollektiv der de delte det de eide, var gjestfrie og viste stor omsorg for andre, i tillegg til å dele Guds ord og det kristne fellesskapet. Snart skulle de bli innhentet av en brutal virkelighet som etter hvert

handlet om blodige forfølgelser, tortur og martyrdød. Forfølgelsene fikk likevel ikke det resultatet de romerske styresmaktene ønsket. For det første ble det kristne fellesskapet og den kristne overbevisningen i den enkelte sterkere. For det andre ble den kristne tro spredt over hele den antikke verden etter hvert som kristne ble spredt omkring som et resultat av forfølgelsene. De kristne fortalte andre om sin tro, og flere og flere vendte om og ble døpt.

3.2 I dåpen blir man en disippel

I Guds verdensvide kirke er det stor enighet om at dåpen er en engangshandling som er inngangsporten til det kristne fellesskapet. I tillegg er man enige om at tro og dåp hører sammen og at når man blir døpt, blir man en disippel. Sammenhengen mellom dåp og disippelskap kommer klart frem i det siste Jesus sa:

«Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» (Matt 28;18-20)

Jesus sier i disse versene at man blir en disippel ved å bli døpt i den treenige Guds navn og holde det han lærte. Når disse versene leses som dåpens innstiftelsesord, kalles de ofte for «dåpsbefalingen». Riktignok ville det være å kalle versene for "disippelgjøringsbefalingen" ettersom det er en befaling om å gjøre mennesker til disipler. I de samme versene gav Jesus disiplene et løfte om å være sammen med dem livet ut. Jesus knytter dermed sammen dåp, disippelskap og det kristne livet. Dette er noe den verdensvide kirke synes å enes om.

3.3 En disippel er en lærling

Ordet «disippel» er i vår tid et litt fremmed ord. På nynorsk oversettes ordet med "læresvein". En læresvein er en elev som går i lære hos en lærer og som deretter blir satt til å praktisere lærdommen. Derav ordet "lærling".

Begrepet «lærling» om det å være disippel av Jesus, gir mening. Ettersom man i dåpen blir «lærling» med Jesus som læremester, går læringen fra mester til elev. Det å være disippel sprenger likevel rammen for det å være lærling i sekulær sammenheng. Statusen som disippel er en gave fra Gud og er en livslang medvandring med Jesus som læremester.

Fortellingen om de to som var på vei fra Jerusalem til Emmaus er i så måte talende. Mens de går på veien slår Jesus følge med dem uten at de kjenner ham igjen. Han går sammen med dem til Emmaus, underviser og forklarer de bibelske tekstene for dem. Først når han ber bordbønn og bryter brødet, kjenner de ham igjen. På samme måte skal vi som disipler bruke tid sammen med Jesus for å lære ham bedre å kjenne.

3.4 Misjon og disippelskap

Jesus sine siste ord – som ovenfor ble kalt "disippelgjøringsbefaling" - kalles også for misjonsbefalingen. I Joh 20,21 er Jesus tydelig på at oppdraget med å dele troen innebærer en bevegelse utover:

"Som Far har sendt meg, sender jeg dere".

Her oppfordrer Jesus sine disipler til å dele troen sin med nye mennesker. Kristendom er derfor en misjonerende religion. Det begynte i Jerusalem og spredte seg til mange ulike deler av verden. En forgreining gikk østover gjennom Midtøsten til India og Kina, en annen sørover

mot Egypt og Etiopia. Hovedstrømmen gikk fra Jerusalem, gjennom Lilleasia og til Europa og området rundt Middelhavet. Fra Europa utbredte kristendommen seg til Nord-Amerika. Fra Nord-Amerika og Europa spredte den seg til Sør-Amerika, Afrika og til Asia.

I oldkirken og langt inn i middelalderen ble kristen tro spredt ved at kristne aktivt delte troen sin med nye mennesker. Apostlene var de første misjonærer og arbeidet aktivt for å utbre kristen tro og plante nye menigheter. Etter hvert som kristne reiste rundt fordi de var handelsfolk eller migrerte på grunn av forfølgelser, ble kristen tro spredt bemerkelsesverdig raskt. Det er først i de siste par århundrene at den moderne protestantiske misjonsvirksomheten slik vi kjenner den, vokste frem. Grunnlaget for kallet til misjon var overbevisning om at Guds kjærlighet gjelder alle mennesker og at Jesus Kristus er verdens Frelser.

Sammenhengen mellom disippelskap og misjon er derfor innlysende og opprinnelig. Konferansen til Kirkenes Verdensråd i Arusha understreker dette i sin slutterklæring¹. Noen av momentene derfra formulerer det slik:

- Vi er kalt gjennom vår dåp til forvandlende disippelskap ...
- Vi er kalt til å forkynne de gode nyhetene om Jesus Kristus ...
- Vi er kalt som disipler til å høre sammen i et rettfærdig og inkluderende fellesskap
- Vi er kalt til å være trofaste vitner om Guds forvandlende kjærlighet ...

Her legges det vekt på at disippelskap og å dele troen hører sammen, og alle har et ansvar for å forkynne de gode nyhetene om Jesus Kristus!

4. Verden vi lever i

Med utgangspunkt i en helhetlig forståelse av misjon, vil diskusjonen om hvordan misjonsoppdraget skal konkretiseres og ta form alltid måtte utformes i dialog med de utfordringer og muligheter som både global og lokal kontekst gir. NMS arbeider i fire verdensdeler (Afrika, Asia, Latin-Amerika og Europa), i mange forskjellige land og i samarbeid med et stort antall ulike nasjonale og lokale kirker og andre misjonsorganisasjoner. Dette betyr at NMS må forholde seg til mange ulike kontekster og samarbeidspartnere i sitt arbeid, og at utviklingen av planer og strategier for arbeidet vil måtte preges av dette.

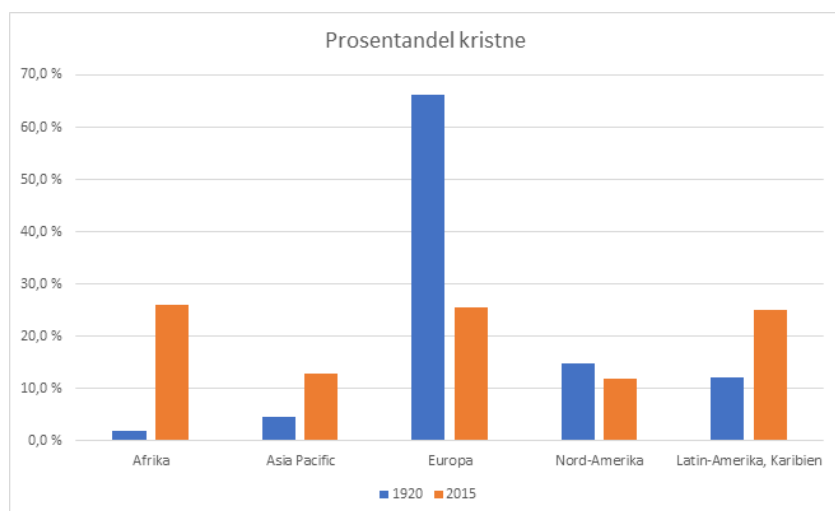
Dette kapittelet gir først en kort oversikt over kristendommens utbredelse og utvikling siden 1910. Deretter presenteres noen viktige utviklingstrekk i verden i dag med betydning for NMS sitt arbeid. Til slutt pekes det på noen sentrale endringer i misjonsforståelse og praksis.

4.1 Kristendommens utbredelse og utvikling

Kristendommen er en verdensomspennende religion (en verdensreligion) og den kristne kirke er i dag til stede i alle deler av verden. Ser vi på kristendommens utbredelse og utvikling i løpet av de siste hundre årene, finner vi flere interessante utviklingstrekk med stor relevans for forståelsen av misjonsoppdraget. Det første vi legger merke til, er at prosentandelen kristne i verden har holdt seg relativt stabil de siste 100 årene (34,8% i 1910 og 31,2% i 2015), og at kristendommen fortsatt er verdens største religion.

¹ https://kirken.no/globalassets/kirken.no/bispemotet/2018/dokumenter/bm-saksdokumenter/bm-16_18-6-the-arusha-call-to-discipleship-med-norsk-oversettelse.pdf

For det andre har det skjedd en betydelig forskyvning i hvor tyngdepunktet av verdens kristne befinner seg. Hvis vi sammenligner tall fra 1910 og 2015 får vi følgende bilde:

I 1910 befant altså over 80% av verdens kristne seg i Europa og Nord-Amerika. I 2015 har dette falt til under 40%. I samme tidsrom har antall kristne økt betydelig i Afrika, Asia og Latin-Amerika, og i disse regionene vokser kristendommen fortsatt. I Asia er for eksempel kristendommen den raskest voksende religionen. Europa, som i 1910 forstod seg som et kristent kontinent, har i dag kun en fjerdedel av verdens kristne. Mange har også pekt på at den relative svekkelsen er enda større, fordi en voksende andel av Europas kristne er immigranter fra Afrika, Asia eller Latin-Amerika. Beregninger basert på fødsels- og dødstill viser at i 2060 vil 42% av verdens kristne befinne seg i Afrika, men kun 14% i Europa. Nord Amerikas andel av verdens kristne vil bli redusert til 9%. De andre regionene vil holde seg mer stabile i forhold til 2015-tallene.

Et tredje utviklingstrekk som er verdt å merke seg, er at antallet pentekostale og karismatiske kristne vokser cirka fire ganger raskere enn andre kristne. Med andre ord ser vi en betydelig vekst i karismatiske former for kristendom. I 1970 regnet man at cirka 5% av alle kristne tilhørte denne gruppen, mens i 2010 var dette vokst til 26%. Det ser ut til at mye av veksten skjer gjennom rekruttering av mennesker fra andre kirkesamfunn. Årsakene til veksten er relativt sammensatt, men noen av de faktorene som oftest nevnes, er at disse menighetene er flinke til å ta i bruk ny teknologi og at deres forkynnelse og praksis er tilpasset en moderne, individualisert, urban livsstil på full frammarsj i det globale sør. Videre har disse formene for kristendom evnet å kommunisere med folkereligjøsiteten på en måte som har vunnet gehør blant mange.

Disse endringene fanges godt opp i følgende beskrivelse av «en gjennomsnittlig kirkegjenger» i dag:

En gjennomsnittlig kirkegjenger finner man i dag verken i det protestantiske kjernelandet Tyskland eller i katolisismens historiske sentrum i Italia. I stedet finner man henne eller ham i en av Afrikas og Latin-Amerikas storbyer, på en katolsk kirkebenk eller på en plaststol i en pinsekirke. Og verdens mektigste kristne leder kommer for første gang på nesten 1300 år ikke fra Europa. ²

² [Vebjørn Horsfjord, Sven Thore Kloster, Gina Lende og Ole Jakob Løland, Global kristendom. En samtidshistorie \(Oslo: Universitetsforlaget, 2018\), 269.](#)

Kristendommen som religion har blitt mer mangfoldig, transnasjonal og polysentrisk blant annet på grunn av det demografiske skifte vi akkurat har skissert, samt globalisering og migrasjon.

4.2 Klima, velstand, helse og utdanning

En av vår tids største utfordringer er de eskalerende klimaendringene. Klimaet er i endring, og konsekvensene er store og alvorlige. Fattige land rammes ekstra hardt når tørke eller flom ødelegger hjem og livsgrunnlag. Mange av endringene er menneskeskapte, og både lokal og global innsats er nødvendig for å begrense oppvarmingen av kloden. Fattigdom henger mer og mer sammen med klima. Områder ved hav og rundt ekvator er spesielt utsatte. Antall klimaflyktninger er økende.

Innen velstandsutvikling, helse og utdanning har det globalt sett skjedd store framskritt. Samtidig er det mange utfordringer igjen å løse, noe som FNs bærekraftsmål er et tydelig uttrykk for.³

På globalt nivå er det en betydelig tilbakegang i fattigdom. Men fattigdom er fortsatt ikke utryddet. I sårbare områder er matvareproduksjon truet av klimaendringene. Videre er det en tendens at kløften mellom fattige og rike øker.

Når det gjelder helse, er det en positiv utvikling på flere områder. For eksempel er levealderen stigende over hele verden. Mødre- og barnedødelighet er redusert. Mange sykdommer er under kontroll, og flere har tilgang på nødvendige vaksinasjoner og medisiner. Samtidig er det fortsatt slik at barnedødeligheten er stor i områder med mye fattigdom. Det er også store utfordringer i forhold til utryddelse av flere sykdommer som tar mange liv, for eksempel malaria og tuberkulose. Våren 2020 har vi sett hvordan en pandemi påvirker og endrer kirke og samfunn når møter og fellesskapsbyggende samlinger blir begrenset. Denne pandemien har ført til både en helsemessig og en økonomisk krise. Antall mennesker som sulter er fordoblet i 2020.

På utdanningsfeltet skjer det mye positivt. Et viktig utviklingstrekk er at stadig flere barn, ikke minst jenter, går på skole. Dette medfører at antallet som ikke kan lese og skrive går ned. Til tross for dette gjenstår flere utfordringer som må løses. En av disse er at jenter i fattige områder slutter tidligere på skolen enn andre.

4.3 Globalisering og migrasjon

Er det noe som kjennetegner vår tid, så er det at verden er i rask endring. Ulike typer globaliseringsprosesser har vært og er en motor i dette. Siden internettet ble allment tilgjengelig på begynnelsen av 1990-tallet, har moderne kommunikasjonsteknologi i rekordfart forandret hvordan mennesker samhandler på tvers av landegrensener og kontinenter. Mens sosiale relasjoner tidligere var bundet til stedene folk rent fysisk befant seg, gir teknologien mulighet til å ha kontakt og samvær med kollegaer, venner og bekjente på den andre siden av jordkloden uavhengig av bosted. Teknologien gir videre nye muligheter til å dele informasjon på tvers av kontinenter og uavhengig av tid. Religionssosiolog og statsviter Ruth Marshall-Fratani forsøker å fange opp dette gjennom å beskrive globalisering som en "flyt av bilder og ideer".⁴

³ <https://www.fn.no/Om-FN/FNs-baerekraftsmaal>.

⁴ Ruth Marshall-Fratani, "Mediating the Global and Local in Nigerian Pentecostalism," i *Between Babel and Pentecost: Transnational Pentecostalism in Africa and Latin America*, red. André Corten og Ruth Marshall-Fratani (Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press, 2001), 82.

Videre har den teknologiske utviklingen knyttet til transportmidler ført til at det er enklere å forflytte seg fra ett sted til et annet. Dette har ført til både økt handel, økt turisme og økt migrasjon. Globalisering kan derfor, i tillegg til å beskrives som «flyt av bilder og ideer», også sies å inneholde «flyt» av produkter og mennesker. Globaliseringen har ført til økonomisk framgang og utvikling i mange land, men har også forsterket ulikheter både innad i land og mellom nasjoner. Dette bidrar til økonomisk-strukturelle utfordringer som ingen så langt har klart å løse. Forflytning av mennesker internt i nasjoner og på tvers av landegrensene er en av de siste tiårs mest opplagte og synlige effektene av globalisering, og denne bevegelsen av mennesker har i dag et slikt omfang at vår tid ofte kalles the age of migration - migrasjonens tidsalder. Den økte strømmen av flyktninger er også en del av dette bildet. Økonomisk usikkerhet, politisk uro, sultkatastrofer og miljøødeleggelser gjør at stadig flere mennesker må forlate sine hjem som flyktninger.

Ulike typer migrasjonsprosesser har ført til endringer også i det religiøse landskapet. Det at mennesker med ulik tro og verdensanskuelser møtes og samhandler, bidrar ofte til religiøs pluralisering, både mellom religioner og innen de ulike religiøse trossamfunnene. I Norge for eksempel, har migrasjon ført til at islam har blitt en viktig religion, og at den katolske kirke har hatt en betydelig vekst. I andre land fører migrasjon til andre typer endringer. Det er ellers interessant å merke seg at halvparten av verdens migranter er kristne og at mange av disse har et bevisst ønske om å være vitner om sin tro i sine nye hjemland.

Disse utviklingstrekkene har også ført til diskusjoner rundt spørsmålet om sekularisering. I Europa har sekulariseringen kommet langt, men tidligere teorier om at religion har utspilt sin rolle i det moderne samfunn har nå blitt kraftig utfordret. Religion ser ut til å bli en stadig viktigere sosial, politisk og kulturell markør globalt sett, og dette fører også til endringer i hvordan man i Europa, inkludert Norge, forholder seg til religion i det offentlige rom. Det synes som om religion i vår globaliserte situasjon blir både relativisert og revitalisert. Folk må forholde seg til sin egen religiøse tradisjon og overbevisning som en av flere mulige alternativer, og derfor blir religion en viktig markør for identitet.

4.4 Misjon i endring

Kallet til å ta del i Guds misjon, Guds sendelse i verden, er gitt til hele kirken. Utviklingen på 1900-tallet viste med all tydelighet at datidens forståelse av misjonsoppdraget som en bevegelse fra det globale nord til det globale sør var utdatert og i behov av endring. Misjon forstås i dag som misjon på seks kontinenter, og kirker og misjonsorganisasjoner verden over utfordres til å samarbeide om misjonsoppdraget, både lokalt og globalt. Kirker over hele verden vitner om sin tro i sitt nærmiljø og på tvers av ulike typer grenser. Etter hvert som velstands-, utdannings- og kompetansenivå øker, tar lokale kirker også mer ansvar for utdanning av eget personell og for evangeliserende og diakonalt arbeid (inkludert helse og utviklingsarbeid) i eget samfunn. Dette får konsekvenser for hvordan man skal tenke om samarbeid og samhandling i kirken globalt og mellom kirker og misjonsorganisasjoner.

Mennesker reiser fortsatt ut som misjonærer, men det er interessant å merke seg at over halvparten av dagens misjonærer kommer fra det globale sør. Store misjonærutsendende land er for eksempel Brasil, Nigeria og Sør-Korea. I tillegg til den mer tradisjonelle misjonsvirksomheten, har globalisering og migrasjonsprosesser ført til store endringer i global misjon. Ett eksempel er hvordan en av verdens mest hurtigvoksende kirker, Redeemed Christian Church of God (RCCG), bruker moderne kommunikasjons-teknologi til å plante nye menigheter i viktige storbyer i Afrika, Europa og USA. I tillegg til store menigheter i Nigeria driver kirken misjon i over 180 land. Det er interessant å merke seg at kirken har hovedkvarterer for sin misjonsvirksomhet i Storbritannia, Irland, Europa (Nederland), USA og Canada. I Europa har RCCG startet flere hundre menigheter. Et annet eksempel på hvordan misjonskartet har endret seg, er NMS sitt arbeid i Spania hvor vi støtter et arbeid en egyptisk menighet driver blant nordafrikanske innvandrere. I dette arbeidet er også misjonærer fra bl.a. Venezuela, Brasil og USA engasjert. NMS bidrar med finansiell støtte og sender team fra NMSU på kortere oppdrag på sentrene.

5. NMS – identitet og særpreg

5.1 Guds misjon

NMS som organisasjon består av et interessefellesskap av mennesker som ønsker å dele evangeliet om Guds kjærlighet med andre. Bakgrunnen er kallet vi har fått fra Jesus og vårt eget ønske om å dele det vi opplever som godt i eget liv - vår tro på Gud. Misjonsarbeidet begynner med oss selv. Vi ønsker å være raus og inkluderende på en slik måte at Jesus er synlig der vi samles. Vår identitet er knyttet til vår tilhørighet til den verdensvide kirken. Vi tror at NMS sitt engasjement i samhandling med andre partnere er et uttrykk for Guds misjon.

5.2 Guds kjærlighet

Som påpekt tidligere, skjer evangelieformidlingen i NMS både gjennom ord og handling. På bakgrunn av NMS sin teologiske forståelse av misjon er det viktig å gjøre Gud kjent ved å formidle Guds kjærlighet fra den levende Kristus til alle mennesker, uten diskriminering. NMS ønsker å ha åpenhet i sin evangelieformidling, uten skråsikkerhet og med plass for undring. Dette er særlig viktig i møte med nye kontekster der språk og kultur innebærer mange utfordringer i en verden som blir mer og mer global og samtidig mer kompleks og sammensatt. I NMS er det viktig å slå fast at vi skal drive misjon. Diskusjonen dreier seg ikke om vi skal drive misjon, men mer om hvordan vi skal gjøre det. Metodene endrer seg når verden endrer seg.

5.3 Hele mennesket

NMS har en helhetlig holdning til misjon. Forholdet til Gud dreier seg om hele mennesket og til de kontekster som mennesker er en del av. Det handler om å bli forsonet med Gud og med hverandre. Det handler om å være en del av hele Guds skaperverk og om tilhørighet til den verdensvide kirke. Forsoning innebærer frihet, frihet til å oppleve Guds kjærlighet og dele videre.

5.4 Dele troen med nye folk og grupper

Alle kristne har et misjonskall som innebærer å dele troen med andre. NMS har på en særlig måte tatt på seg et ansvar for å dele troen med dem som ikke har hørt om Jesus tidligere – til nye folk og grupper. Begrepet folkegrupper brukes for å unngå en nasjonalistisk språkbruk basert på geografisk eller etnisk tilhørighet. I dag finnes det mange måter å definere folkegrupper på som gjør det vanskeligere å bruke begrepet folkeslag som utgangspunkt for misjon. Evangeliet må deles med stadig nye generasjoner, marginaliserte og underprivilegerte grupper. Etniske og språklige minoriteter som aldri har fått forkynt evangeliet har et særlig fokus. I vår tid er kallet til misjon blant flyktninger og migranter en særlig utfordring.

5.5 Fattigdomsbekjempelse

Å delta i arbeidet med utrydding av fattigdom er høyt oppe på NMS sin agenda. Et verdig liv med god livskvalitet for alle, er et mål. Rettighetsfokuset står sterkt i NMS. I det diakonale arbeidet ligger basisrettighetene som et grunnlag. Det betyr tilgang til mat og vann, utdanning og dekkende helsetilbud. I et fattigdomsperspektiv arbeider NMS med strukturelle endringer og grunnårsaker som en integrert del av det diakonale arbeidet. NMS er opptatt av lokalt eierskap og bærekraftig prosjektarbeid. Alt utviklingsarbeid i NMS sin regi er diakonalt og begrunnet ut fra det bibelske nestekjærlighetsprinsippet. Diakonalt arbeid er betingelsesløst og viktig i seg selv. Det er en konsekvens av troen som er virksom i kjærlighet.

5.6 Menn, kvinner og barn

NMS har gått foran når det gjelder arbeidet med underprivilegerte kvinner og likestilling mellom kjønnene. Dette er høyt prioritert. Menn og kvinner er skapt i det samme gudsbildet og er omfattet av den samme kjærligheten fra Gud. NMS mener at dette innebærer samme rett til å tjene Gud og delta i kirke- og samfunnsnivå på like vilkår. Barn og unge forstås som aktive og selvstendige mennesker som deltar i familie, kirke og samfunn her og nå, og ikke bare som noen som skal bli samfunnsnyttige en gang i framtiden.

5.7 Respekt for andres tro

Selv om NMS i sitt møte med annerledes troende framhever og deler egen tro, er det viktig å ha respekt for andres tro og holde ytrings- og trosfriheten høyt. NMS er engasjert i arbeid med kristne trosminoriteter, særlig i områder der kristne blir forfulgt på grunn av sin tro, men holder fram at rettighetene må være de samme for alle religiøse grupper.

5.8 Egen livsstil

I en verden med stadig økende og ukontrollert forbruk, der egosentrisiteten øker samtidig som avstanden mellom rike og fattige vokser, er det viktig å sette fokus på egen livsstil. Vi ser med uro på hvordan grådighet defineres som noe vi i rike land fortjener og at forbruket skjer på bekostning av andre. Dette blir et etisk dilemma i et kristent perspektiv. NMS har satt bekjempelse av grådighet som et viktig fokusområde framover gjennom satsingen #grådighetsbekjemper. Langs de samme linjer arbeider NMS for å ta vare på Guds skaperverk med fokus på klima, miljø og gjenbruk.

5.9 Kjennetegn

I NMS har det de siste årene vokst frem en sterkere og fornyet erkjennelse av at misjon begynner med vårt eget trosliv. I arbeidet med å fornye NMS sin misjonsforståelse er det utarbeidet konkrete kjennetegn for hva det vil si å tro på Jesus i vår tid:

- Vi vil søke Gud i Bibel og bønn
- Vi vil tjene Jesus der vi bor
- Vi vil leve enklere
- Vi vil ha et åpent bord

Kjennetegnene begynner med et «vi» fordi de som tror på Jesus sammen utgjør Guds familie. Det kristne livet leves i fellesskap med andre. Å søke Gud i Bibel og bønn, er det mest grunnleggende. Å tjene Jesus der vi bor, handler om å bety noe for mennesker rundt oss.

Utfordringen om å leve enklere handler om å oppmuntre hverandre til valg som forenkler livet, minne hverandre om å være takknemlige og å ta vare på skaperverket. Åpent bord handler om å ha det godt sammen og være inkluderende. Hensikten med kjennetegnene er å hjelpe hverandre til å leve som kristne, særlig i en norsk kontekst, og få større frimodighet til å leve friere overfor forventninger og krav som møter oss.

5.10 Møtepunkter og fellesskap

Misjonsforeninger og grupper tilknyttet NMS er en viktig ressurs og har en synlig rolle i sitt område. Disse er en kanal for misjonsengasjement der mennesker kommer sammen for å følge med i NMS sin virksomhet, få informasjon om arbeidet og støtte med forbønn og penger. Det arbeides med at frivillige kan ha en mer aktiv rolle i prosjektarbeid for eksempel gjennom deltakelse i globale team. NMS sine misjonssentre og leirsteder er viktige møteplasser for formidling av evangeliet til barn, unge, familier og voksne. Arbeidet i gjenbruksbutikkene samler folk til sosiale møteplasser og generer en økende andel av NMS sine inntekter til utadrettet virksomhet. Miljø, klima og gjenbruk er i tråd med NMS sine prioriterte arbeidsområder. Etter hvert vil vi sannsynligvis se et større mangfold når det gjelder hva som samler folk ut fra de tema NMS setter på agendaen. Nettbaserte grupper er økende, både som diskusjonsgrupper og som steder der en kan få informasjon og gi innspill om arbeid NMS er engasjert i.

5.11 Kirkelig samarbeid

NMS ser på seg selv som en kirkelig misjonsorganisasjon som samarbeider med kirker nasjonalt og globalt gjennom ulike nettverk. Vi samarbeider med ulike kirkesamfunn i Norge om misjonærutsendelse og prosjektstøtte. NMS er på en særlig måte knyttet til Den norske kirke (Dnk). Det innebærer god samhandling med Dnk. NMS oppmuntrer sine medlemmer til

å engasjere seg i styrer og råd i Dnk og arbeide for at misjonsperspektivet får større rom i kirken. Avtaler om prosjektsamarbeid med menigheter har stor plass. NMS arbeider ikke for å danne egne menigheter for å bli et kirkesamfunn, men samarbeider med menigheter i Dnk. I enkelte områder er det aktuelt å bidra til etablering av nye menigheter i samarbeid med bispedømmeråd og modernemenigheter. NMS er med i nettverk for menighetsutvikling og vil gjerne bidra med erfaring fra det globale kirkelige arbeidet vi er en del av.

6. Hvordan NMS arbeider

6.1 Helhetlig forståelse av misjon

NMS sitt misjonsarbeid bygger på en helhetlig forståelse av misjonsoppdraget. Formidling av evangeliet i ord og handling er basis for arbeidet. Menigheter danner utgangspunktet for fellesskap av mennesker som deler tro og livserfaringer. Her får en også del i omsorgen fra hverandre og kunnskap om ulike livsvilkår. Prioriterte fokusområder endres i tråd med utfordringene vi ser i vår egen kontekst og hos partnerne. Erfaringene er at fokusområdene blir mer globale enn før og at internasjonale utfordringer blir et fellesområde for handling. I vår tid ser vi et økende fokus på utfordringer som trenger globale løsninger. Dette er anliggender som også er forankret i en bibelsk forståelse av å ha omsorg for hele kloden og menneskene som bor der. Derfor er fattigdomsbekjempelse, menneskerettigheter og klimaspørsmål tema som NMS engasjerer seg i, gjennom samhandling med partnere i Norge og i andre land. Det diakonale arbeidet bidrar til å gjøre Gud synlig i verden. Forkynnelse og formidling av hvem Gud er til alle mennesker, utgjør den aktive delen av vår misjonsvirksomhet.

6.2 Use your talents

Kirken på Madagaskar har sammen med NMS utviklet konseptet *Use your talents* eller *Bruk talentene*. Alle mennesker har talenter som skal brukes og videreutvikles. Talentene, både de menneskelige og de materielle, er verdifulle ressurser som utgjør et stort potensial dersom de er virksomme. NMS arbeider for at alle ressursene skal bli mer synlige og aktive. Mottoet er at vi skal ta i bruk de tilgjengelige ressursene vi har her og nå. En slik måte å tenke på har endret synet på deler av prosjektarbeidet i NMS til å satse mer på mindre og lokale initiativ der egne ressurser tas i bruk i stedet for å vente på at noen skal sette i gang et utviklingsprosjekt. NMS vil være mer forsiktige med store pengeoverføringer og heller støtte partnerne i deres arbeid for å bli økonomisk uavhengige. Utviklingskomiteer i lokale menigheter tar initiativ til samarbeid med andre aktører og kommunale myndigheter. Lokale sparegrupper fungerer som sparebank slik at det er mulig å få spart til startkapital for egen næringsvirksomhet. Denne måten å arbeide på skaper større eierskap og mindre avhengighet. Det endrer livet til enkeltpersoner samt at det fører til store endringer i kirkens liv og i samfunnet.

Utgangspunktet for *Use your talents* har vært fattigdomsrelatert, men den nye tenkningen har hatt sitt utspring i menighetslivet med et større fokus på bruk av talenter i alle sammenhenger. Dette har overføringsverdi til mange ulike kontekster, også i Norge. Kirker og organisasjoner i flere land deltar i et stort nettverk for å støtte og videreutvikle denne måten å arbeide på. Dette vil være en hovedmodell for NMS sitt utadrettede arbeid. NMS sin rolle er tilrettelegging for deltakelse i nettverk og workshops med ulike tematikker som vi har faglig kunnskap om gjennom arbeidet i globale team.

6.3 Sårbare grupper og institusjoner

NMS har gjennom tidene bidratt til etableringen av flere kirkelige institusjoner, både skoler, helseinstitusjoner og teologiske læresteder. Når det gjelder skoler og helseinstitusjoner har landets myndigheter gradvis overtatt ansvaret for disse sektorene. Det vil fremdeles være behov for støtte fra NMS en tid framover i forhold til noen spesialområder der de statlige

tilbud ennå ikke er adekvate, for eksempel utdanning av barn og unge med ulike funksjonshemninger. NMS ønsker å arbeide med inkludering som et mål for dette arbeidet. Dette vil ta tid, og sannsynligvis vil det være behov for støtte til noen institusjoner også i framtiden. For de fleste av partnerne er driften av slike institusjoner en økonomisk byrde, som de derfor ber om støtte til fra NMS. I NMS vil vi være forsiktige med å bidra til etablering av nye institusjoner, men legge mer vekt på faglig arbeid i nettverk med partnere.

6.4 Teologisk undervisning

NMS har et sterkt engasjement i forhold til teologisk undervisning og støtte av bibelskoler. Gjennom utdanning blir kirkelig personell dyktiggjort i relevant evangelieformidling. Lærestedene har få inntektskilder og sliter med driftsbudsjettene. Her må en finne nye finansieringsmodeller og måter å organisere arbeidet på. Fjernundervisning i samarbeid med andre læresteder, blant annet VID, blir stadig videreutviklet.

6.5 Mer samarbeid i globale team

NMS har hatt høyt fokus på kompetanseheving både ved å bidra med stipend til videreutdanning, samarbeid i workshops og kurs. Kompetansen har økt betydelig de siste tiårene. Det innebærer mer faglig samarbeid og mer spesifikk kompetanse. Dette åpner opp for nye måter å drive misjonsarbeid på.

Vi trenger mer samhandling for å løse felles oppgaver og ønsker mer teamarbeid på tvers med fokus på ulike faglige tematikker. Et team kan være sammensatt av et par misjonærer, noen nasjonale medarbeidere, folk med en akademisk forankring og informasjonsfolk som kan formidle hva som skjer i felt. Det er også ønskelig å samarbeide i team med deltakere fra NMSU. Arbeidet vil skje både gjennom virtuell kontakt og fysiske møtepunkter. Oppgaver kan knyttes til å utarbeide prosjektavtaler, følge opp prosjekter, rapportere, tilrettelegge for faglige samlinger og ha kommunikasjon med involverte. Forskningsbaserte prosjekter i form av følgeforskning og aksjonsforskning kan åpne for samarbeid med stipendiater og praksisstudenter som på denne måten kan bli engasjert i NMS sitt arbeid. Globale team med likeverdige medarbeidere, som har ulike arbeidsgivere, blir i NMS sett på som en framtidig modell.

6.6 Misjonærfamilier

Kultur- og språkkunnskap fra misjonærer som bor lenge i et land er betydningsfulle ressurser i arbeidet. Det kan bli vanskeligere å opprettholde i nye modeller. I NMS har det etter hvert blitt færre misjonærfamilier med langtidsengasjement. Noen fortsetter som pendlermisjonærer. I noen land kan det fortsatt være ønskelig å tilrettelegge for aktiv rekruttering av misjonærfamilier som både har et lengre eller noe kortere perspektiv på sin tjeneste. Erfaringer tilsier imidlertid at mange syns at omkostningene ved å flytte hele familier til nye land er store. NMS ser at færre enn før er villige til å ta risiko på vegne av familien. Politisk uro og terrortrusler i flere av NMS sine samarbeidsland innebærer store sikkerhetsutfordringer, særlig for barnefamilier. Dette utfordrer NMS til å se på nye modeller.

6.7 Nettverksbasert arbeid

Misjonsoppgavene framover er krevende. Mange som ikke har hørt evangeliet forkynt bor i dag i utilgjengelige områder. De fleste misjonærene er ikke lenger i første linje, men bidrar mer på mellomleder-nivå. Nasjonale teammedarbeidere er bedre rustet både språklig og kulturelt og kan samarbeide gjennom tilhørighet i faglige nettverk der arbeidet blir drøftet og eventuelt korrigeret. I tillegg til fysiske møter gir teknologiske framskritt nye muligheter til direkte kommunikasjon ansikt til ansikt på tross av geografisk avstand. Et særpreg ved nettverksarbeid er at det bygges ved at interessenter melder seg, og ikke ved at noen organiserer noe for andre. Slik sett blir også NMS sin rolle annerledes og kanskje også mer tilbaketrukket.

6.8 Makt og innflytelse

Nye arbeidsmåter gir mindre makt til NMS, noe som er en fordel i et likestilt samarbeid. NMS vil likevel ha noen agendaer og områder som det ønskes innflytelse på. Det gjelder i teologiske spørsmål samt i forhold til forvaltning og administrasjon. NMS har egne policydokumenter, blant annet om kjønn og kvinners rettigheter, samlivsetikk, diakoni og muslimmisjon. Synspunkter fra disse vil holdes fram fra NMS i dialog med DnK, søsterkirker og andre partnere.

6.9 Forvaltning

NMS praktiserer internasjonale forvaltningsregler overfor partnere. Det inngås avtaler mellom NMS og ulike partnere. Videre gjøres det avtaler på prosjektnivå med avklaringer om periodelengde og budsjett. NMS har null-toleranse i forhold til mislighold av midler. Frys av midler kan bli aktuelt i forbindelse med mislighetsaker. Dette gjelder også i tilfeller av maktmisbruk. Opplæring i forvaltning og økonomi er prioriterte områder.

6.10 Organisasjonsmodeller og involvering fra frivillige

I framtiden vil vi se helt nye organisasjonsmodeller, sannsynligvis med mindre hierarkiske strukturer. I en nettverksbasert modell kan vi få en flatere struktur med flere involverte både når det gjelder utøvende arbeid og i forhold til ansvar og myndighet. En av hovedutfordringene blir hvordan frivillige kan engasjeres i det utøvende arbeidet på flere plan og bidra med sine ressurser. En tanke er at frivillige også kan delta som medlemmer i globale team.

6.11 Kultursensitivitet og økumenikk

I misjonsarbeidet framover blir ydmykhet og økt samarbeid med andre viktig. Kultursensitivt misjonsarbeid er like viktig som før. Økumenikk spiller en større rolle enn tidligere. Vilje og evne til å lytte blir viktigere. NMS har sin forankring i en luthersk tradisjon samtidig som det økumeniske samarbeidet stadig blir utvidet. Trygghet i egen tro og trostradisjon er viktig, men læring av andres troshistorier og religionsdialog gir oss et utvidet perspektiv.

7. Kjærligheten tar aldri slutt

Guds kjærlighet til oss mennesker tar aldri slutt. Den er evig og uten grenser. Den omfatter alle mennesker til alle tider uavhengig av stand og stilling, rase og kjønn, alder og legning. Gud vil at alle mennesker skal bli frelst. Dessuten er Gud rettferdig og ønsker at alle mennesker skal ha det de trenger for å leve et verdig liv på den kloden han har skapt og som han har gitt mennesket til å forvalte. Dette forplikter den som tror på ham. Dette kaller oss til å forkynne evangeliet i ord og handling ved å dele troen på Jesus med nye mennesker, utrydde fattigdom og bekjempe urettferdighet. Gud gi oss nåde til å følge dette kallet og til å gi det videre til dem som kommer etter oss!

Vedlegg: Andre dokumenter om misjon

NMS befinner seg ikke i et vakuum. Etter at «Verdensvid Glede» ble vedtatt i 2004, har ulike deler av den verdensvide kirke holdt konferanser om misjon og utarbeidet ulike misjonsdokumenter og erklæringer om misjon. Plassen tillater ikke en utførlig presentasjon, men nedenfor følger en kort presentasjon av det som særpreger de enkelte dokumentene med tanke på et nytt grunnlagsdokument for NMS. Dokumentene presenteres i kronologisk rekkefølge. De som er interessert i å fordype seg i dokumentene, finner disse blant annet på hjemmesidene til Samarbeidet mellom Menighet og Misjon <https://kirken.no/nb-NO/SMM/om-misjon/misjonsdokumenter/>.

Oversikten begynner med to dokumenter utarbeidet av Det Lutherske Verdensforbund. «Mission in context» som ble utgitt i 2005 og «Diakonia in context» som kom i 2009. Disse dokumentene er den lutherske kirkefamiliens grunnlagsdokument om misjon gjennom evangelisering og diakoni. Disse grunnlagsdokumentene tar til orde for en holistisk misjonsforståelse der forkynnelse av evangeliet og diakoni går hånd i hånd.

Lausannebevegelsen arrangerte en stor misjonskonferanse i Cape Town i 2010. Det er verd å merke seg at gjennomgangstemaet var kjærligheten fra Gud til oss og vår kjærlighet fra oss til hele evangeliet, hele kirken som Guds folk og hele verden. Det som var nytt i dette dokumentet, var en sterkere vektlegging av ansvaret den kristne kirke har for diakoni, sosialt arbeid og arbeid for å skape fred.

I Edinburgh i 2010 feiret hele den verdensvide kirke hundreårsjubileet for den store misjonskonferansen i Edinburgh i 1910. Den første konferansen i Edinburgh dannet på mange måter grunnlaget for den økumeniske bevegelsen og misjonsengasjementet som ledet til opprettelsen av Kirkenes Verdensråd i 1948. Konferansen i Edinburgh i 2010 vedtok en erklæring som slår fast at den verdensvide kirke står sammen om oppdraget om å dele troen på Jesus med andre gjennom dåp og opplæring. Erklæringen som ble vedtatt heter «A common call».

I 2011 sendte Kirkenes Verdensråd, Den romersk-katolske kirke og World Evangelical Alliance ut en felles veiledning om hvordan drive misjon i en flerreligiøs verden (Christian Witness in a Multi-religious World - Recommendations for Conduct). Dokumentet gir retningslinjer for hvordan drive misjon på en respektfull og sensitiv måte i en flerreligiøs setting. Dokumentet var banebrytende ettersom disse tre grupperingene, som utgjør mer enn tre milliarder kristne, gikk sammen om å oppfordre til refleksjon over metoder og praksis i misjon.

Den norske kirke vedtok uttalelsen «Misjon til forandring» på kirkemøtet i 2012. Dette dokumentet slår fast at menighetene har et ansvar for at evangeliet skal bli delt med nye mennesker både lokalt og globalt. Uttalelsen holder dåp og misjon sammen ved å fremholde at alle døpte er kalt til å dele troen på Jesus med andre. Det legges vekt på at alle kristne hører til i Guds verdensvide kirke, at kirken er kalt til å forkynne evangeliet og vise nestekjærlighet overfor alle mennesker.

Den romersk-katolske kirkes overhode Pave Francis skriver i en såkalt "apostolisk formaning" i 2013 om misjon og evangelisering i vår tid. Paven sin uttalelse er omfattende, og det mest iøynefallende er at alle som tror er kalt til å vitne om evangeliet. Paven vektlegger også hensynet til de fattige og de marginaliserte.

Kirkenes Verdens råd vedtok i 2013 et nytt misjonsdokument med tittelen: «Together towards life», på norsk: «Sammen på vei mot livet». Dokumentet sitt særpreg er at det anerkjenner i større grad enn tidligere at misjon handler om at hver generasjon må høre om Jesus og komme til tro på ham og at det er en sammenheng mellom dåp og misjon; at alle døpte er kalt til å være vitne om Jesus. Et annet nytt trekk er at marginaliserte grupper ble trukket frem som en ressurs i misjon, at kampen for klima uttrykkes eksplisitt og at man legger vekt på Den hellige ånds gjerning.

Til slutt nevnes uttalelsen som ble utarbeidet under Kirkenes Verdensråd sin konferanse i Arusha i Tanzania i 2018. Konferansen ble arrangert av «Commission for World Mission and Evangelism», og det sentrale motivet er at alle som er døpt og tror, er kalt til disippelskap. Disippelskapet konkretiseres med å dele troen på Jesus, vise nestekjærlighet, fremme dialog med andre trossamfunn, bekjempe urett, avhjelpe migrasjon, løfte frem marginaliserte grupper med mer.